

Sygnatura akt II Cz 720/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Jerzy Dydo

SO Alicja Chrzan

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2014r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) Spółki z o.o. z siedzibą w S.

przy udziale dłużnika R. G.

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 6 marca 2014r., sygn.. akt I Co 446/14

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 6 marca 2014 roku w sprawie o sygn. akt I Co 446/14 Sąd Rejonowy w Wałbrzychu oddalił wniosek wierzyciela (...) sp. z o.o. w S. przeciwko dłużnikowi R. G. o nadanie klauzuli wykonalności, z zaznaczeniem przejścia uprawnień, tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 16 lipca 2012 roku w sprawie sygn. akt VI Nc-e 907666/12 z tej przyczyny, że zdaniem Sądu dołączona do wyciągu z umowy przelewu wierzytelności luźna kartka niepołączona z żadnym dokumentem na których widnieją nieczytelne pieczęcie notarialne, nieczytelne parafy, a także poświadczenie za zgodność z oryginałem sporządzone przez występującego w sprawie adwokata nie mają waloru dokumentu prywatnego z podpisami urzędowo poświadczonymi. Wydając powyższe postanowienie Sąd Rejonowy wskazał na treść art. 788 § 1 k.p.c. i art. 129 § 3 k.p.c.

Wierzyciel w zażaleniu na powyższe postanowienie zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie art. 788 § 1 k.p.c. i wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uwzględnienie wniosku wierzyciela oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Sąd Okręgowy w całości podziela dokonaną przez Sąd Rejonowy ocenę dowodów przedłożonych w niniejszej sprawie przez wnioskodawcę, a nadto dodaje, że bliżej niezidentyfikowane, na co wskazał w swoim uzasadnieniu Sąd Rejonowy, informacje znajdujące się na k.13v nie mogą stanowić podstawy do przyjęcia, że stanowią one integralną część umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 19 października 2012 roku pomiędzy(...)z siedzibą w G. a (...) prywatną spółką z o.o. (vide: k.17-18) oraz odpowiednio integralną część umowy dotyczącej obsługi wierzytelności (...) w odniesieniu do segmentu (...)zawartej w dniu 19 października 2012 roku pomiędzy (...)prywatną spółką z o.o. z siedzibą w (...) a (...) sp. z o.o. w S. (vide: k.15-1), skoro karta ta nie jest połączona z powyższymi umowami zgodnie z treścią art. 93 ustawy z dnia 14 lutego 2014 r. o notariacie (Dz. U. 2014.164 j.t.) według którego, jeżeli akt notarialny jest sporządzony na dwóch lub więcej arkuszach, to arkusze te powinny być ponumerowane, parafowane i połączone.

W poświadczeniu notariusza na k. 13 nie wskazano do jakiej umowy jest załącznik na k. 13v zatytułowany: „Załącznik do umowy – Zestawienie zawierające listę dłużników i dane przedmiotowe poszczególnych wierzytelności (...)”, nadto na k. 13v nie ma podpisów poświadczanych na k. 13.

Sąd Rejonowy dokonał trafnej wykładni art. 129 § 3 k.p.c. i trafnie uznał, że dołączony do wniosku dokument na k. 13v nie stanowi dokumentu prywatnego z podpisami urzędowo poświadczonymi osób uprawnionych do reprezentowania cedenta i cesjonariusza. Charakteru takiego nie nadaje mu jego poświadczenie za zgodność z oryginałem przez reprezentującego wnioskodawcę adwokata, bowiem zgodnie z tym przepisem jedynie takie poświadczenie, a nie dokument, który jest nim opatrzony, ma charakter dokumentu urzędowego. Pełnomocnik procesowy może poświadczyć wyłącznie odpis dokumentu z jego oryginałem, nie może poświadczyć urzędowo złożonego podpisu pod dokumentem, w szczególności, gdy dokument nie zawiera podpisów (vide: k. 13v).

Zatem trafnie uznał Sąd Rejonowy, że powyżej wskazany dokument na k. 13v akt nie pozwala ustalić, iż wnioskodawca nabył wierzytelność w stosunku do R. G.. Wbrew zarzutom skarżącego Sąd Rejonowy nie przekroczył granic swobodnej oceny dowodów, nie wysnuł wniosków sprzecznych z zasadami rozumowania i doświadczenia życiowego, uznając, że przedłożone przez wnioskodawcę dowody nie są dowodami w rozumieniu art. 788 § 1 k.p.c. na okoliczność przelewu wierzytelności w stosunku do R. G., co oznacza, że brak jest podstaw w świetle art. 788 § 1 k.p.c. do nadania klauzuli wykonalności.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako bezzasadne.